

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Rusalii

Astăzi: **Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon**

Icoană pe catapeteasma bisericii noastre

Evangelia zilei

(Matei 9, 1 – 8)

1. Intrând în corabie, Iisus a trecut și a venit în cetatea Sa.
2. Și iată, I-au adus un slăbănog întins pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului :
Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!
3. Dar unii dintre cărturari ziceau în sine : Acesta hulește.
4. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis : Pentru ce cugetați rele în sufletele voastre ?
5. Căci ce este mai lesne a zice : Iertate sunt păcatele tale, sau a zice : Scoală-te și umblă ?
6. Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului :
Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta .
7. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa.
8. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere.

Troparul Sfântului Pantelimon

Purtătorule de chinuri, Sfinte și Tămăduitorule Pantelimoane, roagă pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greșeale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Pantelimon

Următor fiind Celui milostiv și dar de tămăduiri de la Dânsul luând, purtătorule de chinuri și mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale, bolile noastre cele sufletești vindecă-le, gonind pururea smintelile luptătorului de la cei ce strigă cu credință : Mântuiește-ne pe noi Doamne.

Sfântul Mare Mucenic Pantelimon este numărat între "Doctorii fără de Arginți", ceată distinctă între Sfinți, cu deosebită putere vindecătoare a bolilor. De aceea și în icoană este reprezentat având în mână un instrument medical

În această săptămână, vineri 1 august, începe *Postul Sfintei Marii*, sau al *Sântămăriei* sau al *Adormirii Maicii Domnului*, sărbătoare care face și încheierea acestui post.

Postul Sfintei Marii este așezat întru cinstirea Maicii Domnului, a vieții sale curate și pline de virtuți, a devoțiunii și ascultării sale față de Dumnezeu, dar mai ales a privațiunilor și suferințelor pe care le-a cunoscut ca mamă a Celui condamnat și răstignit.

Sfântul Simeon al Tesalonicului arată că însăși Maica Domnului s-a pregătit prin postire spre trecerea ei la cele veșnice, motiv pentru care, până astăzi, postul întru cinstirea ei premerge sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului.

Postul ține două săptămâni: între 1 și 15 august, dar dacă data de 31 iulie cade miercuri sau vineri, începe cu o zi mai devreme. Asprimea acestui post, fiind dezlegare la pește doar în ziua Schimbării la Față (6 august), îl asociază Postului Mare, cu singura deosebire că, acum, în sezonul legumelor și al fructelor, este mult mai ușor de ținut și chiar indicat pentru o cură de vitamine atât de necesară și pentru sănătatea trupului.

În postul Sfintei Marii este indicat a se citi Paraclisul Maicii Domnului, mai cu seamă al doilea Paraclis, care se găsește în Ceaslov și în cărțile de rugăciuni.

De observat că atunci când sărbătoarea Sfintei Marii cade miercuri sau vineri, se face doar dezlegare la pește.

Vă dorim post ușor și ziditor !

Sfântul Mare Mucenic Pantelimon

Acesta a trăit pe vremea împăratului Maximian Galeriu, fiind de neam din cetatea Nicomidiei și purtând numele de Pandoleon, nume, care tâlmăcit, însemnează : “ Cel în toate puternic ca un leu”. Tatăl său era închinător la idoli, însă mama sa era creștină, învățându-l și pe Pandoleon învățătura cea adevărată în Hristos. Cu toate acestea, după moartea timpurie a mamei, tânărul Pandoleon a fost îndrumat de tatăl său, uitând în cele din urmă învățătura creștină primită și devenind el însuși închinător la idoli.

La vârsta cuvenită, Pandoleon a fost trimis de tatăl său la școlile vremii, unde a învățat multă filosofie, devenind, apoi, ucenicul doctorului Eufrosin, de la care a deprins cu temeinicie, meșteșugul tămăduirii bolilor. În aceeași perioadă, tânărul Pandoleon a cunoscut și pe bătrânul preot Ermolae, care i-a luminat mintea, învățându-l credința în Hristos, precum și meșteșugul duhovnicesc al tămăduirii în Dumnul. Astfel, ei , rugându-se împreună, au înviat un copil mușcat de viperă, care zăcea mort în drum. Drept aceea, Pandoleon a fost botezat de către bătrânul Ermolae, luând numele de Pantelimon, adică “cel cu totul milostiv”, primind, totodată, și, darul facerii de minuni, ca doctor fără de plată. Fericitul Pantelimon l-a adus și pe tatăl său la dreapta credință, cu puterea lui Hristos, făcându-l pe un orb să vadă. Iar mucenicia lui Pantelimon de aici a venit, căci fiind întrebat orbul, la judecată, cine a fost pricina tămăduirii lui, acesta a răspuns: “ Pantelimon, doctorul, m-a tămăduit, iar numele lui Hristos, în care a spus că și el crede”. Și de îndată orbului i s-a tăiat capul. Între timp, a fost adus și Pantelimon la împărat și, fiind întrebat, a răspuns, fără să se clikească din credința lui Hristos, ceea ce a atras mânia împăratului care l-a supus la multe chinuri: a fost bătut cumplit și ars cu făclii, aruncat în plumb topit și în mare, a fost dat la fiare, a fost legat de o roată cu colții de fier, aruncată, de la un loc înalt, în jos, la vale, ca să-l sfâșie. Din toate acestea Sfântul a ieșit nevătămat, căci îl îmbărbăta pe el Domnul Hristos, arătându-i-Se lui sub chipul bătrânului Ermolae.

Deci, împăratul rămânând uimit, de toate aceste minuni, pe care le făcea Dumnezeu, pentru Sfântul Său, a zis către el: „ Cine te-a învățat să faci atâtea farmece?”, iar Sfântul a răspuns: „ Nu sunt farmece, ci dreapta credință creștinească, pe care am învățat-o de la Sfântul Ermolae, preotul.”

Astfel, împăratul i-a adus la judecată pe bătrânul Ermolae și pe cei doi ucenici ai lui, Ermip și Ermocrat, și deși chinându-i nu au vrut să se lepede de Hristos, i-a osândit la tăiere cu sabia (sunt

pomeniți în calendar cu o zi înainte, în 26 iulie). De asemenea, văzând împăratul că și fericitul Pantelimon nu se pleacă, la păgânătatea lor, l-a osândit, și pe el la moarte, tăindu-i-se capul cu sabia.

Deci, după ce Sfântul s-a rugat, și-a întins grumazul, de bună voie, și i-au tăiat capul. Și a venit cu glas de sus, întărind schimbarea numelui său în Pantelimon, ca o chemare vădită a Sfântului milostiv, ca să miluiască pe toți cei ce aleargă la el cu credință, în nevoile lor.

Sinteză realizată de Constantina după Proloage

Sfântul Mare Mucenic Pantelimon – Tămăduitor “ Un lucru știu: că fiind orb, acum văd” (Ioan 9, 25)

Mare și adâncă suferință îi încearcă pe cei care nu văd. Toată frumusețea lumii, chipurile semenilor, lucrurile de care ne folosim nu au nici o reprezentare. Orientarea se face cu anevoie, și de cele mai multe ori, cu o călăuză. Medicina modernă poate interveni în câteva afecțiuni ale ochiului, dar nu poate vindeca de cecitate. Numai Dumnezeu e cel ce face pe om cu vedere sau orb. Sfintele Evanghelii fac dese referiri la minunea redării vederii de către Domnul Hristos a multor orbi. Celebru este textul Evangheliei de la Ioan 9, 1 – 14, care relatează cu amănunte vindecarea unui orb din naștere, eveniment căruia Biserica i-a consacrat o zi din an.

Însuși Sfântul Apostol Pavel, în momentul întâlnirii sale cu Domnul Hristos pe drumul spre Damasc, a orbit, recăpătându-și vederea abia după trei zile (Fapte 9 și 22).

Luând putere de la Dumnezeu, un însemnat număr de sfinți au avut darul special de a vindeca orbii, oferindu-le posibilitatea să admire minunea lumii în care trăiau. Vom aduce în atenție câteva exemple de astfel de tămăduitori, către care suferinții de orbire pot înălța, cu nădejde, rugăciuni de vindecare. Unul dintre primii martori ai învierii lui Hristos, Sfântul Mucenic Loghin, nimeni altul decât sutașul însărcinat cu paza mormântului Mântuitorului, pentru că „a văzut minunea cea mare”, a refuzat să mintă, așa cum doreau arhierii și cărturarii evrei, cum că trupul Domnului a fost furat de ucenici. El a primit de la Dumnezeu darul tămăduirii de orbire. Lăsându-și slujba a mers în țara sa și a propovăduit apostolește pe Hristos. Auzind împăratul Tiberiu a trimis poruncă și i-a tăiat capul.

Sfântul Mare Mucenic Pantelimon, a cărui pomenire se face pe 27 iulie, între multele puteri tămăduitoare cu care a fost dăruit se numără și vindecarea ochilor. De fapt, acest dar i-a adus și mucenicia Sfântului (303), care era medic de profesie, dar și creștin adevărat. Odată i-au adus

Sfântului un orb, care cerea tămăduire și zicea: „, Mă rog ție, miluiește-mă, că nu văd lumina cea dulce; toți doctorii din această cetate m-au căutat și nici un folos nu mi-au adus, ba chiar și cea din urmă zărire ce o mai aveam mi-au luat-o, împreună cu toată averea mea, căci am cheltuit tot. Deci, am luat mai multă vătămare și pagubă, decât tămăduire”. Sfântul Pantelimon s-a atins cu degetul de ochii orbului, zicând: „, În numele Domnului meu Iisus Hristos, care a luminat pe cei orbi, caută și vezi!”. Iar orbului i s-au deschis ochii și, umblând el prin cetate, medicii l-au întrebat cum și-a dobândit elvederea. Aflând că orbul fusese tămăduit de Sfântul Pantelimon, au uneltit asupra lui și l-au pârât că acesta este creștin. Așa a ajuns Sfântul să pătimească și să primească cununa de mucenic. Fără plată dai oamenilor Dar, Pantelimoane Mucenice mărite, și duhurile gonești cu chemarea lui Hristos; și orbilor vedere ai dăruit ca o slujbă a lui de aproape. Roagă-te Tămăduitorule Prefericite, să dăruiască lumii pace și celor ce te iubesc pe Tine, mare milă. Dreapta credință a maicii tale ai păzit, fericite, și necredința tatălui tău creștinește ai îndreptat-o. Pentru aceasta și Dar ai oluat de la Dumnezeu Atotputernic a vindeca Tu bolile neputincioșilor, Mucenice Mărite, Pantelimoane, ale celor ce aleargă la Tine cu credință fierbinte.

Mărturisit-ai vitejește pe Hristos și părintelui Tău credință vestindu-i, l-ai scos din adâncul păgânității, Prealăudate. Șă înfricoșându-Te de cugetarea cea fără de Dumnezeu a tiranilor, ai rușinat îndrăzneala cea neputincioasă a demonilor. Pentru aceasta și Dar de la Hristos luând, tămăduiește bolile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Sfinte Mare Mucenice și Tămăduitorule Pantelimoane, ție îți vărsăm durerile noastre cele de multe feluri și Tu, fără întârziere, cu puterea ce o ai de la Dumnezeu, spre care ne este mijlocitor, auzind suspinuri înăbușite în noapte, în zi, în pat de suferință, în călătorii, fiii celor ce se roagă Ție, după nevoile fiecăruia: celor neliniștiți liniștitor, celor asupriți apărător, celor în primejdii izbăvitor, celor învăluți în păcate scutitor, rățaciților îndrumător, bolnavilor deplin vindecător, orfanilor tată, văduvelor părinte, soților întăritor în căsnicie, celor porniți cu răutate îmblânzitor, și ne întărește în fața necazurilor, căci suntem slabi și istoviți, Sfinte, și astfel, cu puterea Ta, descătușați de amărăciunile noastre, să petrecem în mulțumire cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Prof. Maria Ropotă

Prodromița - icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului

Numele acestei icoane provine de la numele schitului românesc "Prodromul" (Înaintemergătorul) de la Muntele Atos, iar istoria realizării ei și a consacării ca icoană făcătoare de minuni ne trimit în luna iulie acum exact 140 de ani. Se spune că în anul 1863, părinții ieroschimonahi *Nifon* și *Nectarie*, fondatori ai Schitului Prodromul din Sfântul Munte Athos, venind în Țara Românească pentru trebuințele aceluia schit, au dorit să aducă la biserica lor o sfântă icoană mai însemnată și de minuni făcătoare a Maicii lui Dumnezeu. Doreau să-și împodobească schitul spre mângâierea celor ce vor trece pe la acel sfânt lăcaș, căci mai toate mănăstirile Sfântului Munte aveau câte o icoană făcătoare de minuni.

Venind cei doi părinți în Iași, capitala Moldovei, au început a căuta un zugrav mai iscusit și cu viață plăcută lui Dumnezeu, care să le zugrăvească o icoană a Maicii Domnului. Și din voința lui Dumnezeu, au găsit aici pe un zugrav bătrân, cu numele de *lordache Nicolau*, care s-a învoit să le facă icoana după modelul dat de părinți.

Dorind să fie o operă desăvârșită, cei doi călugări i-au impus zugravului să lucreze cu post: să picteze fără a fi mâncat, iar după masă, să se apuce de alt lucru - și în acest fel să picteze icoana până la săvârșirea ei. Și apucându-se să lucreze cu multă evlavie, bătrânul zugrav, după ce termină veșmintele Maicii Domnului și Pruncului Iisus, începu să picteze fețele Acestora. Însă strădania lui era fără rezultat, căci chipurile erau strâmbe, urâte și nepotrivite. Bătrânul se întristă, căci străduindu-se să le repare mai rău le strica.

În ziua aceea trecură pe la el și cei doi călugări, care doreau să știe unde ajunsese cu lucrul său zugravul; și văzând ei icoana s-au mâhnit, crezând că Maica Domnului îi socotește nevrednici de un asemenea dar. Dar totuși l-au rugat să continue icoana, căci ei, cumpărând-o, o vor dăruia unei biserici mai sărace. Mâhnit, însă, zugravul nu mai lucră nimic în ziua aceea, ci rugându-se Maicii Domnului, acoperi icoana cu o pânză, sperând că doua zi va putea termina lucrul.

Cum s-a făcut ziua, bătrânul a deschis atelierul, și-a pregătit toate cele necesare pentru pictură și făcând câteva metanii se închina și se ruga Maicii lui Dumnezeu ca să-i lumineze mintea și să vegheze asupra lucrului său. Apoi, dorind să se apuce de pictat, bătrânul ridică pânza de pe icoană; atunci O! Minunile Maicii lui Dumnezeu! Fețele erau pictate într-un mod desăvârșit, cu Har și Dar, iar bătrânul și ucenicii lui văzând toate acestea, se închinău și mulțumeau Maicii Domnului. Și, după cum a rămas consemnată în arhiva schitului, această minune s-a întâmplat noaptea spre 28 iunie. Casa zugravului îndată s-a umplut de oameni, care cinsteau icoana și aprindeau lumânări în cinstea Maicii Domnului. În tot acest timp, un ucenic al bătrânului îi înștiință pe părinții *Nifon* și *Nectarie* de minunea petrecută în atelierul zugravului și îi rugă să vină să ia icoana, căci mulțime multă se adunase să o vadă. Necrezând cei doi părinți cele spuse de ucenic au trimis pe părintele *Dosoftei* ca să afe adevărul; acesta venind în casa zugravului a fost întâmpinat de norod mult, ce aștepta încă de la poartă să vadă icoana. Așa că înțelegând toate cele întâmplate, părintele luă icoana învelită, și cu o trăsură o aduse în metoh, unde închizând porțile l-au așteptat pe Mitropolitul *Calinic Miclescu*

împreună cu clerul său. Mitropolitul închinându-se icoanei, a binecuvântat apa și a lăsat poporul să se închine cu evlavie; mulți au cerut atunci să se citească paraclise și stropindu-se cu aghiazmă mari minuni au început a se săvârși.

Minunile săvârșite de această iconă a Maicii Domnului au fost numeroase, făcând dovada măreției lui Dumnezeu. Se spune că unul dintre credincioșii veniți să se închine icoanei era bolnav de lepră și că închinându-se s-a vindecat de boala sa. Un boier venind, de asemenea, la această iconă s-a rugat pentru fiul său care abia mai trăia și luând aghiazmă l-a stropit; și tânărul în dată s-a vindecat și a venit de a mulțumit Maicii Domnului pentru minunea săvârșită.

Însă, cei doi părinți Nifon și Nectarie se temeau ca nu cumva văzând poporul toate aceste minuni să oprească icoana lași, așa că luând-o au plecat spre Muntele Athos. Oprindu-se la Huși, și mai mult popor se adunase pentru a cinsti icoana, astfel că cei doi părinți s-au grăbit să părăsească orașul. La Bârlad, însă, aflând episcopul de sosirea icoanei, i-a rugat pe cei doi călugări să o aducă în Catedrala orașului, astfel ca întreg poporul să se poată închina. Și aici multe minuni au fost săvârșite. Se spune că un dascăl foarte învățat, dar cu puțină credință în Dumnezeu, ce avea la școala lui pe fiii celor mai importante persoane de acolo, dorind să vadă și el icoana, a trimis la Catedrală o trăsură, pentru ca părinții să poată veni împreună cu icoana făcătoare de minuni la casa lui. Cei doi călugări, însă, au refuzat rugându-l în repetate rânduri să vină el însuși să se închine; la insistențele altor persoane importante, s-a decis ducerea icoanei în casa dascălului. O altă minune s-a săvârșit atunci, căci dorind să pună icoana în trăsură atât de grea s-a făcut, încât patru persoane abia puteau să o care. Au înțeles atunci, că Maica Domnului nu dorește să meargă în casa dascălului și ducând icoana înapoi cei doi călugări au cărat-o singuri.

Din Bârlad au venit părinții în Galați, unde au depus icoana în biserica Sfinților Împărați. Era aici un zugrav care bațjocorea icoana și mulțimea pentru credința lor. Icoana s-a schimbat la față atunci când zugravul a privit-o și îndată acesta s-a pocăit pentru păcatul său.

În drumul lor spre Sfântul Munte Athos, părinții Nifon și Nectarie au fost uimiți să vadă cât popor se închina icoanei și câte minuni făcea aceasta. Ajunși la schit, icoana a fost primită cu mare cinste de către un sobor de preoți. Acolo se afla un frate grav bolnav, care nu mâncase de trei săptămâni, fiind topit de boală și simțind acesta venirea icoanei făcătoare de minuni s-a sculat și s-a dus și s-a închinat, rugându-o pe Maica Domnului să-l însănătoșească spre folosul celorlalți sau să-i dăruiască sfârșit bun. Și întorcându-se acesta în chilia sa, a cerut să se spovedească și să se împărtășească, după care și-a dat duhul.

Multe alte minuni s-au săvârșit la schitul unde s-a aflat icoana Maicii Domnului, care a primit numele de Prodromița după denumirea schitului – Prodromul. Minuni văzute și nevăzute, aflate și auzite. Credem și mărturisim că Maica Domnului pururea a săvârșit și săvârșește minuni, până la sfârșitul veacului, din bunătatea sa, spre folosul celor ce cred și se închină Ei, având credință și dragoste.

Cronică parohială

Botezați:

- Matei – Călin, primul copil în familia Cristian și Adriana Bostan
- Șerban – Petru, al doilea fiu în familia Radu-Dumitru și Simona-Geta Casian, membri ai corului parohial.

Služba a fost oficiată de preotul paroh, cu participarea Pr. Florin Bucescu, profesor de muzică bizantină, dar și a unui impresionant număr de coriști, după care familia a organizat o frumoasă agapă creștină în parcul parohiei, într-un cadru natural deosebit și o atmosferă de mare bucurie sufletească.

Cununați:

- Pântea Pavel-Gheorghe și Purice Mirabela-Oana

Comemorări:

- Costache Harabagiu
- Constantin Iconomu
- Didina Hurduc

În această săptămână au început lucrările de refacere a gardului din spatele casei parohiale. În acest scop, un ajutor cu materiale de construcție – ciment, pietriș sau fier beton – ar fi foarte binevenit.

Conform sinaxarului din mineiul pe luna iulie, ziua 12